

Arrest

nr. 287 425 van 11 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, wordt in de luchthaven van Zaventem tegengehouden op 16 februari 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 februari 2023.

Verzoeker blijkt in het bezit te zijn van Belgische verblijfsdocumenten die frauduleus/per vergissing verkregen zouden zijn en van een vervallen Italiaans verblijfsdocument.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 maart 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS wordt verzoeker gehoord op 13 maart 2023 en op 17 maart 2023 via videoconferentie.

1.3. Op 23 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 24 maart 2023 aan verzoeker in persoon ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. A. K., verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, soennitisch moslim te zijn en geboren te zijn op X1967. U bent afkomstig van de stad Mardan, district Mardan, provincie Khyber Pakhtunkhwa. In Pakistan baatte u een muziekwinkel uit en ergens in 2008 of 2009 kwam er een Europees meisje op bezoek en u bracht haar naar de Swat regio voor toeristische redenen. De taliban waren daar op dat moment aan de macht en hierdoor kreeg u problemen met hen. In 2010 bent u Pakistan ontvlucht en u heeft bescherming gekregen in Italië in 2010. U ontving een verblijfskaart die geldig was voor 10 jaar.

In 2016 vroeg u een Belgische verblijfskaart aan op basis van uw Italiaanse documenten en u heeft gedurende 6 jaar in België gewoond en gewerkt. In november 2022 vertrok u met uw Pakistaans paspoort naar Pakistan waar u afwisselend in Mardan, Karachi en Lahore verbleef tot half februari 2023. Op 10/12/2022 verloofde u zich met A. F., een sjiitische vrouw. Uw familie accepteerde deze verlovings echter niet omdat uw verloofde uit een sjiitische familie komt. Uw oom, de man van uw tante, bedreigde u na uw verlovings en hij bracht ook de imam van de moskee in uw regio op de hoogte hiervan. Deze imam had banden met de taliban en verkondigde in de moskee dat u een fout gemaakt had.

Half februari 2023 keerde u terug naar België, waar u op 16/02/2023 opgepakt werd op de luchthaven omdat u niet over de juiste documenten beschikte. U reisde met een paspoort van Pakistan en een verblijfskaart afgegeven door België op basis van uw Italiaanse nationaliteit, maar u kon uw Italiaanse identiteit niet bewijzen en kon enkel een vervallen Italiaanse verblijfskaart voorleggen. Na onderzoek blijkt de verblijfskaart voor België afgegeven te zijn op basis van een valse verklaring (zie administratief dossier) en u werd daarop overgebracht naar het gesloten centrum. Op 17/02/2023 kreeg u een weigeringsbeslissing (zie administratief dossier; bijlage 11 – teruggedrijving), op 22/02/2023 werd uw Belgische verblijfskaart ingetrokken en op 24/02/2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw identiteitsdocumenten, uw verblijfskaarten van Italië, de envelop waarmee uw Pakistaans paspoort verstuurd werd vanuit Pakistan, het paspoort van uw verloofde, drie foto's van toen u in het ziekenhuis lag, uw werkvergunning van Italië en uw Italiaanse fiscale documenten van 2017 en 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggedrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op

het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste blijkt uit uw gedrag allerminst een nood aan internationale bescherming. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u, sinds uw vertrek uit Pakistan in 2010, drie keer bent terug gegaan naar Pakistan. U verklaart dat u een keer vóór 2016 bent teruggekeerd, een keer in 2016 en de laatste keer van november 2022 tot half februari 2023 (CGVS 1, p. 4-5). Als u geconfronteerd wordt met het feit dat u niet verondersteld wordt om terug te keren naar Pakistan als u in Italië internationale bescherming kreeg, antwoordt u dat u 'geen volle refugee status' had volgens de Italiaanse documenten (CGVS 1, p. 5-6). Op de vraag wat u hiermee bedoelt, geeft u aan dat u een verblijfskaart kreeg voor 2 jaar en daarmee voor een korte periode kon terugkeren (CGVS 1, p. 6). Dit is misschien het geval voor het landbouwvisum waarmee u initieel naar Italië gereisd heeft (CGVS 1, p. 4), maar niet voor een tijdelijke verblijfskaart gebaseerd op internationale bescherming maar dit gaat niet langer op zodra u internationale bescherming wordt verleend ten opzichte van uw land van herkomst. Gezien u aangeeft dat u na het verlopen van uw landbouwvisum – ergens in 2010 – in Italië asiel aanvraag én kreeg (CGVS 1, p. 3-4), kan aan bovenstaande verklaring weinig waarde gehecht worden aangezien minstens twee van uw bezoeken aan Pakistan na het verkrijgen van bescherming in Italië plaatsvonden. Dit gedrag getuigt duidelijk van een gebrek aan een vrees voor vervolging in Pakistan. Indien u werkelijk een vrees zou hebben, dan zou u niet voor drieënhalve maand terugkeren naar Pakistan en dan zeker niet naar uw eigen regio.

Daarnaast blijkt uit uw administratief dossier dat u valse verklaringen heeft afgelegd na uw arrestatie op de luchthaven. Uit het verslag van uw verhoor door de politie blijkt namelijk dat u initieel verklaarde de Italiaanse nationaliteit te hebben, hetgeen niet het geval is. Het verslag is als volgt: 'Betrokkene verklaart initieel dat hij de Italiaanse nationaliteit heeft. Wanneer wij vragen naar een document om dat te staven overhandigt betrokkene ons een papieren verblijfskaart van Italië met nummer AT3396584 die vervallen is. Wij contacteren Bureau Interceptie die ons bevestigen dat betrokkene zich heeft ingeschreven in Steenokkerzeel op basis van deze verblijfskaart. De daaruit voortkomende verblijfskaarten type EU van België zijn zodoende frauduleus verkregen en worden in beslag genomen.' (zie administratief dossier: Grensverslag, punt 7). U heeft de Belgische grensautoriteiten dus op intentionele wijze proberen te misleiden. Bovendien kunnen hier ook vragen gesteld worden over de manier waarop u uw verblijfsdocumenten in Steenokkerzeel heeft verkregen. U geeft aan dat er een vergissing van België is gebeurd, gezien er op uw verblijfskaart staat dat u de Italiaanse nationaliteit heeft hetgeen niet klopt (CGVS 1, p. 5), maar er rijzen wel vragen over de manier waarop u deze verblijfskaart dan verkregen heeft. Wat er ook van zij, het feit dat u de Belgische autoriteiten op de luchthaven op intentionele wijze heeft proberen misleiden met betrekking tot uw nationaliteit, komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u in België pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat uw beslissing tot terugdrijving betekend werd (zie administratief dossier). U verklaart dat u eigenlijk geen asiel wilde aanvragen (CGVS 1, p. 2) en dat u een verzoek om internationale bescherming indiende nadat bleek dat de autoriteiten u wilden deporteren (CGVS 1, p. 6). U verklaart hieromtrent dat er initieel geen noodzaak was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen aangezien u legaal in België was. Pas toen uit het onderzoek bleek dat u geen wettig verblijf kende in België en de autoriteiten u wilden deporteren, vroeg u om internationale bescherming (CGVS 2, p. 7). Echter, aangezien u in het politieverhoor verklaarde de Italiaanse nationaliteit te hebben, blijkt dat u wel degelijk beseftte dat u niet op legale wijze verblijfspapieren in België had verkregen (cfr. supra). Hierbij dient in het achterhoofd gehouden te worden dat u op dat moment ook terugkeerde uit Pakistan na drieënhalve maand verblijf én aangaf daar recentelijke problemen gekend te hebben (CGVS 2, p. 7), terwijl uw verblijfsdocumenten kennelijk niet langer geldig waren, wat u geacht kan worden te weten gezien uw frauduleuze verklaringen over uw zogezegde Italiaanse nationaliteit, gedaan om deze zaken toe te dekken. Dat u pas een verzoek om internationale bescherming indiende op 24/02/2023 dus nadat uw beslissing tot terugdrijving betekend werd - hoewel u op het moment van binnenkomst in België (i.e., 16/02/2023) net terugkwam uit Pakistan waar u volgens uw verklaringen recente problemen kende, terwijl u geen geldige Europese verblijfspapieren meer had, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees niet ten goede komt.

Bovenstaande zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees en getuigen allerminst van een nood aan internationale bescherming.

Ten tweede slaagt u er niet in de problemen met uw familie aannemelijk te maken. Vooreerst geeft u aan problemen met uw familie te kennen omwille van uw verloving met een sjiitische vrouw (CGVS 2, p. 7). De problemen die u aanhaalt zijn echter niet van die aard dat u vervolging lijkt te vrezen. U spreekt over het feit dat uw familie uw verloofde niet accepteerde (CGVS 2, p. 7) en dat ze niet wilden dat u zou trouwen binnen de sjiitische gemeenschap (CGVS 2, p. 9). Uw oom (i.e., de man van uw tante) zou u op een bepaald moment bedreigd hebben met de woorden 'het ding dat ik [sic] gedaan heb, je zal snel de gevolgen hiervan hebben' (CGVS 2, p. 11) en uw zus 'vond dit niet leuk' en spreekt hierdoor niet meer met u (CGVS 2, p. 14). U geeft hierbij ook expliciet aan dat u van uw familie niet vreest dat ze u zullen doden. U zegt namelijk het volgende: 'Het probleem is ook met mijn familie, natuurlijk, zij zijn niet tegen mijn leven, ze zijn tegen de verloving, maar van de taliban ben ik bang van mijn leven.' (CGVS 2, p. 8-9). U haalt hierbij dus geen problemen, bedreigingen of incidenten met uw familieleden aan die van die aard zijn dat u effectief vervolging zou moeten vrezen.

Hiermee samenhangend dient opgemerkt te worden dat u deze problemen met uw oom op een bepaald moment linkt aan een eerdere (afgesprongen) verloving met diens dochter die u geweigerd heeft (CGVS 2, p. 13). U verklaart dat u nog maar in de tiende graad zat en dat uw oom verspreidde dat u zou trouwen met zijn dochter, die toen net geboren was. Gezien het grote leeftijdsverschil wilde u niet met haar trouwen en u heeft deze verloving geweigerd toen u naar Italië getrokken bent in 2010 (CGVS 2, p. 13-14). Volgens uw verklaringen zou uw oom daarna 'onbeleefd gedrag' vertoond hebben ten opzichte van uw moeder, maar u specificeert dit niet nader en zegt enkel dat hij dit 'zeer slecht opnam' (CGVS 2, p. 14). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u sinds 2010 verschillende keren naar Pakistan terugkeerde en in 2022 ook in Mardan verbleef, waar uw oom ook woonde (CGVS 2, p. 12). Het lijkt er hier dus niet op dat deze afgesprongen verloving een zeer ernstig probleem voor u vormde, waardoor aan bovenstaande verklaring weinig waarde gehecht kan worden.

Bovendien wenst het CGVS hier nog op te merken dat uw huidige verloofde van het jaar 1978 is (zie map 'Documenten'), terwijl u van het jaar 1967 bent, hetgeen een leeftijdsverschil van 11 jaar inhoudt. Dit is niet zoveel minder dan het leeftijdsverschil dat u met uw voormalige verloofde kende, namelijk een leeftijdsverschil van 15 jaar uitgaande van het feit dat leerlingen 15 jaar zijn in de 10e graad. Er dient hierbij ook opgemerkt te worden dat u geen enkel document neerlegt dat uw verloving kan staven, noch documenten, noch foto's. U legt enkel een kopie van het paspoort van uw beweerde verloofde neer (CGVS 2, p. 13). U geeft aan dat jullie de verloving niet publiek wilden aankondigen en het daarom een zeer simpele verloving was waarvan u geen foto's had (CGVS 2, p. 13). Het is hierbij echter ook vreemd dat u geen enkele foto samen met uw verloofde indient. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd hiernaar gepeild en u gaf aan dat u foto's heeft samen met haar en dat u deze nog zou doorsturen naar het CGVS (CGVS 2, p. 13). Tot heden heeft het CGVS echter geen foto's van u en uw verloofde samen ontvangen. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twifelen aan uw verklaringen omtrent enerzijds deze afgesprongen verloving – en de beweerde problemen hieromtrent – en anderzijds uw huidige verloving en de beweerde problemen hieromtrent.

Ten derde lijken ook uw problemen met de imam – en bijgevolg ook de taliban – weinig om het lijf te hebben. Vooreerst geeft u aan dat de imam problemen maakte omwille van uw verloving met een sjiitisch meisje, dat hij in de moskee verkondigde dat u verloofd bent met een ongelovig meisje en dat hij banden had met de taliban (CGVS 2, p. 7-9). U verklaart dat de informatie omtrent uw verloving door diens toedoen verspreid werd over de hele gemeenschap en dat dit vrij bedreigend was (CGVS 2, p. 10). Als er u gevraagd wordt wat u hiermee bedoelt, geeft u aan dat de taliban niet houdt van de sjiitische gemeenschap en dat ze u omwille van die reden elk moment zouden kunnen ontvoeren of doden (CGVS 2, p. 11). Er werd u expliciet de vraag gesteld of u behalve deze verklaring van de imam in de moskee – nog andere problemen kende en hierop antwoordde u dat u geen directe bedreiging of brief heeft gekregen (CGVS 2, p. 11). U verklaart ook dat enkel uw oom u persoonlijk bedreigd heeft (cfr. supra) en dat u dus nooit persoonlijk bedreigd werd door de imam of de taliban (CGVS 2, p. 11; cfr. supra). Hierbij wenst het CGVS op te merken dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Eerder in uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u namelijk dat de imam u persoonlijk aansprak. U verklaarde namelijk het volgende: 'En de imam van de moskee zei tegen mij 'S. A., je hebt een fout iets gedaan want sjiisme is apostrophy, ongelovigen, wat je deed is fout' (CGVS 2, p. 7). Dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u verklaart dat er in Mardan veel taliban aanwezig zijn en dat ze overal in de regio verspreid zijn en dat zelfs Karachi niet veilig was voor u omwille van de taliban (CGVS 2, p. 8-9). Hierbij wenst het CGVS twee opmerkingen te maken. Enerzijds geeft u aan dat uw verloofde (en haar familie) geen problemen kent in Pakistan, veilig is en nog steeds haar werk als leerkracht uitvoert

(CGVS 2, p. 10). Indien de taliban op de hoogte zou zijn van deze verloving, hier sterk tegen gekant waren én een dermate significante aanwezigheid kenden in uw regio dat u zelfs in Karachi niet veilig was, zou verwacht kunnen worden dat uw verloofde zelf ook problemen zou kennen met de taliban. U verklaart dit door aan te geven dat enkel haar dichte familie van deze verloving op de hoogte is en dat ze anders ook problemen zou hebben met haar paternale oom (CGVS 2, p. 10, 15), maar gezien uw oom uw verloving verkondigde aan de imam met banden met de taliban, kan ervan uitgegaan worden dat de taliban ook wel de naam van uw verloofde zou kennen. Dat uw verloofde probleemloos in Pakistan kan blijven leven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder. Anderzijds geeft u later tijdens het interview aan dat u niet in Karachi woonde en dus niet veel weet over de aanwezigheid van de taliban daar, hetgeen uw eerdere verklaring omtrent uw veiligheid in Karachi ondermijnt (CGVS 2, p. 10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het heel vreemd is dat u zo weinig zou weten over de veiligheidssituatie in Karachi en de aanwezigheid van de taliban daar, gezien uw verloofde in Karachi woont. Aangezien u aangeeft problemen met de taliban te kennen omwille van deze verloving, zou wel verwacht kunnen worden dat u dit met uw verloofde zou bespreken en haar ook zou vragen naar de veiligheidssituatie van haar woonplaats. Zeker gezien u in de periode dat u in Pakistan was regelmatig in Karachi verbleef, waardoor de veiligheidssituatie ook zeer pertinent voor u was (CGVS 2, p. 5, 11). Dat u hier zo weinig over weet te vertellen doet verdere vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ter volledigheid wenst het CGVS hier ook nog te wijzen op de eerdere problemen waarvoor u initieel Pakistan heeft ontvlucht in 2010. U gaf aan dat u problemen kende met de taliban omdat u een muzikwinkler had in Mardan en een Europees meisje rondleidde in Swat (CGVS 2, p. 7). Gezien u echter sinds 2010 driemaal bent teruggekeerd naar Pakistan (CGVS 1, p. 4), de laatste keer gedurende drieënhalve maand én deels naar uw eigen regio in Mardan (CGVS 2, p. 5) – kan geconcludeerd worden dat u geen actuele vrees of problemen meer kent hieromtrent.

Ten vierde dient opgemerkt te worden dat u geen enkele moeite heeft gedaan om bescherming te verkrijgen van de Pakistaanse autoriteiten met betrekking tot uw beweerdde problemen. Op de vraag of u na het krijgen van de bedreiging van uw oom hulp of bescherming heeft gevraagd aan de autoriteiten, antwoordt u dat u geen bescherming aan de autoriteiten kon vragen omdat er dan nog meer gevaar voor uw leven zou zijn. U geeft aan dat de politie corrupt is en dat ze u zouden vragen om geld als ze zouden weten dat u van Europa kwam (CGVS 2, p. 12), wat nochtans niet zo mogen opwegen tegen een vrees voor uw leven. Nochtans Trouwens wist u de Pakistaanse autoriteiten wel te vinden op het moment dat u een vernieuwing van uw Pakistaans paspoort wilde aanvragen vanuit België; op dat moment is het kennelijk geen probleem dat men u geld kan vragen (CGVS 2, p. 4). Op de vraag of u op een andere manier hulp heeft gezocht, antwoordt u: 'niemand kan je helpen tegen de taliban' (CGVS 2, p. 12). U heeft dus geen advocaat of andere organisatie gecontacteerd om u te helpen. Bovenstaande verklaring omtrent de politie is dus slechts een blote bewering die u op geen enkele manier weet te staven aangezien u nooit heeft geprobeerd om hulp te vragen aan de autoriteiten. U heeft hierbij niet aannemelijk gemaakt dat u omtrent deze problemen geen beroep zou kunnen doen op een bescherming van de Pakistaanse autoriteiten en dat de Pakistaanse overheid u een redelijke bescherming zou ontzeggen.

Ten vijfde heeft u ook geen relevante elementen aangehaald waarom u zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen om aan uw problemen te ontkomen. Op de vraag of u nagedacht heeft om u te hervestigen op een andere plek in Pakistan, geeft u aan dat dit niet mogelijk is omdat u te lang in Europa heeft gewoond. U geeft aan dat de mensen snel zouden zien dat u van het buitenland komt en dat u daarom uw leven daar niet zou kunnen leiden (CGVS 2, p. 15). U haalt hierbij dus geen problemen met de taliban aan, hetgeen impliceert dat u denkt de taliban wel degelijk te kunnen ontvluchten op bepaalde plaatsen in Pakistan. Later in het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u al van leeftijd bent (i.e., 55 jaar) en dat u gezondheidsproblemen heeft. U verklaart dat u omwille van uw hoge bloeddruk in het verleden een hartaanval heeft gehad en nu twee tabletten per dag moet nemen om uw bloeddruk laag te houden (CGVS 2, p. 4, 14, 16). U vraagt het CGVS hier ook rekening mee te houden. Dat u al van enige leeftijd bent wordt niet betwist, maar gezien u nog steeds aan het werk was in België en u er net een verblijf van drieënhalve maand in Pakistan had opzitten om uw verloving te regelen, kan hier gesteld worden dat u een actieve ondernemingszin en energieniveau tentoonspreidt. Dat uw leeftijd u zou verhinderen om zich te hervestigen in uw land van herkomst, waar u tot 40-jarige leeftijd heeft verbleven en onlangs nog naartoe reisde, wordt hierbij door het CGVS betwist. In verband met uw beweerdde gezondheidsproblemen legt u slechts drie foto's van u in het ziekenhuis neer, maar geen enkel medisch document. Hierbij merkt het CGVS op dat uw beweerdde gezondheidsproblemen u niet verhinderden naar Pakistan te reizen voor drieënhalve maand waardoor bovenstaande opmerkingen hier ook van toepassing blijven.

Ten slotte wenst het CGVS nog in te gaan op uw opmerkingen omtrent uw lang verblijf in Europa. U geeft u aan dat uw mentaliteit veranderd is en dat u in een sociaal systeem geleefd heeft en daarom niet terug kan naar Pakistan waar iedereen gevechten en redenen zoekt om anderen pijn te doen (CGVS 2, p. 14-15). U geeft aan dat u veel voorbeelden kent van mensen die wilden terugkeren naar Pakistan na een leven in Europa, maar dat die allemaal na 2 of 3 maanden weer vertrokken zijn omdat ze daar niet lang kunnen blijven (CGVS 2, p. 15). U geeft hierbij niet aan dat mensen die vanuit het buitenland komen vervolgd worden waardoor hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. Gezien u tot 40-jarige leeftijd in Pakistan gewoond heeft, kan verondersteld worden dat u zich wel opnieuw zou kunnen aanpassen aan de in Pakistan vigerende wetten, regels en gebruiken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De identiteitsdocumenten die u indiende van Pakistan en de envelop waarmee uw paspoort werd opgestuurd vanuit Pakistan wijzen slechts op uw nationaliteit en identiteit. De Italiaanse en Belgische verblijfs-, werk- en fiscale documenten die u indient wijzen slechts op uw eerder verblijf en/of procedure in Italië en België en kunnen uw asielrelaas niet ondersteunen. Het paspoort van uw verloofde dat u indient is slechts een kopie en toont op zichzelf weinig aan, gezien u geen andere documenten of foto's van uw verloving indient. Dit kan dus een paspoort zijn van eender wie. De foto's die u indient van uw verblijf in het ziekenhuis tonen enkel aan dat u op een bepaald moment in het ziekenhuis gelegen heeft, maar kunnen uw asielrelaas ook niet ondersteunen.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale “peace

committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geïnterviewd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus: Pakistan – Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten van 12 juni 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/behandeling-van-terugkeerders-door-hun-nationale-autoriteiten>), blijkt bovendien niet dat verzoekers om internationale bescherming die verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat afgewezen verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan gescreend en ondervraagd kunnen worden door de FIA om na te gaan of zij gezocht worden voor criminele feiten in Pakistan. Dit onderzoek omvat onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Indien blijkt dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving of gezocht wordt voor criminele feiten in Pakistan kan hij aangeklaagd worden. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande mensenhandel of –smokkel of migratie te handhaven. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat overtredingen van de immigratiewetgeving, gaande van het illegaal uitreizen tot mensensmokkel, naargelang de ernst van de inbreuk bestraft kunnen worden met een boete en/ of een gevangenisstraf die kan oplopen tot vijf jaar, wat niet kan bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties, waaronder Amnesty International, Human Rights Watch en UNHCR in de afgelopen jaren geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Pakistaanse staatsburgers (detentie, mishandeling, foltering) bij of na een gedwongen verwijdering naar hun land van herkomst ondervinden. De Britse asielinstanties bleken weliswaar een beperkt aantal klachten te hebben ontvangen van personen die beweerden slecht behandeld te zijn door de luchthavenautoriteiten, doch deze klachten betroffen hoofdzakelijk afpersing en hadden geen betrekking op mishandeling of het gebruik van fysiek geweld door de Pakistaanse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Dienst Vreemdelingenzaken, na melding van enkele sporadische incidenten op de luchthaven te Karachi en Lahore, voorzichtig te werk gaat bij het repatriëren van Pakistaanse staatsburgers naar hun land van herkomst en de nodige (preventieve) maatregelen neemt. De schaarse berichten omtrent incidenten bij gedwongen verwijderingen naar Pakistan zijn niet van dien aard om te stellen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat Pakistaanse staatsburgers die gedwongen verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, artikel 48/4 *iuncto* artikel 74/17, § 1, 48/6, § 1 en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, A, § 2 en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is en dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming gezien de toestand in Pakistan.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgende stukken:

- een aanvullende nota van het CGVS van 23 maart 2023 in een ander dossier voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met daarin de verwijzing naar de "COI Focus Pakistan: Security Situation" van 28 februari 2023 (stuk 3);
- verzoek dd. 22 februari 2023 van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris aan de burgemeester van Steenokkerzeel om het verblijfsrecht dat door de gemeente per vergissing aan verzoeker werd toegekend in te trekken en de verblijfskaarten van verzoeker in te trekken en te schrappen (stuk 4);
- kopie van de Italiaanse identiteitskaart van verzoeker afgegeven op 27 september 2011 waarop zijn Pakistaanse nationaliteit vermeld staat (stuk 5);
- kopie van Italiaanse documenten van verzoeker (stuk 6);
- kopie van de Pakistaanse identiteitskaart van de verloofde van verzoeker (stuk 7).

2.2.2. Op 6 april 2023 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin hij refereert aan volgend nieuw stuk en er de weblink van weergeeft:

- "COI Focus Pakistan: Security situation" van 28 februari 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de

Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden en artikel 74/17, § 1 van de Vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt vermeld om welke redenen de versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van verzoekers verzoek:

- (i) verzoeker heeft de autoriteiten misleid met betrekking tot zijn identiteit en/of nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten achter te houden die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben;
- (ii) verzoeker heeft slechts een verzoek om internationale bescherming ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot zijn teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen.

In de bestreden beslissing worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet om volgende redenen:

- (i) uit verzoekers gedrag blijkt allerminst een nood aan internationale bescherming om volgende redenen:
 - a) sinds zijn vertrek uit Pakistan in 2010 is verzoeker drie keer teruggegaan naar Pakistan;
 - b) uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd na zijn arrestatie op de luchthaven;
 - c) verzoeker heeft in België pas een verzoek om internationale bescherming ingediend nadat zijn beslissing tot teruggrijping betekend werd;
- (ii) verzoeker slaagt er niet in de problemen met zijn familie aannemelijk te maken;
- (iii) verzoekers problemen met de imam en bijgevolg met de taliban lijken weinig om het lijf te hebben;
- (iv) verzoeker heeft geen enkele moeite gedaan om bescherming te verkrijgen van de Pakistaanse autoriteiten met betrekking tot zijn beweerde problemen;
- (v) verzoeker heeft ook geen relevante problemen aangehaald waarom hij zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen om aan zijn problemen te ontkomen;
- (vi) inzake verzoekers lang verblijf in Europa wordt opgemerkt dat verzoeker met zijn verklaringen niet aangeeft dat mensen die vanuit het buitenland komen vervolgd worden waardoor hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in zijn hoofde kan worden afgeleid, gezien verzoeker tot zijn 40-jarige leeftijd in Pakistan heeft gewoond, kan verondersteld worden dat hij zich opnieuw kan aanpassen aan de in Pakistan vigerende wetten, regels en gebruiken;
- (vii) de documenten die verzoeker neerlegt, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen;
- (viii) uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is; daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient ook rekening te worden gehouden met de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa waaruit verzoeker afkomstig is; het geweld dat in deze provincie plaatsvindt is hoofdzakelijk doelgericht van aard; er dient aldus te worden geconcludeerd dat er niet kan worden gesteld dat de mate van willekeurig geweld in deze provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de bedreiging vermeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet; verzoeker laat na persoonlijke omstandigheden in te roepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon;
- (ix) uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt niet dat verzoekers om internationale bescherming die verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden

aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Bij een terugkeer naar Pakistan vreest verzoeker zijn familie en ook de taliban omdat hij zich verloofd heeft met een sjiitische vrouw.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.3. In het verzoekschrift uit verzoeker vooreerst kritiek op de motieven die betrekking hebben op de redenen waarom de versnelde procedure wordt toegepast. Verzoeker heeft echter geen belang bij deze kritiek, nu hij tijdig zijn verzoekschrift heeft kunnen indienen en niet aantoonde welke nadeel hij ervan zou ondervinden dat een versnelde procedure wordt toegepast.

2.3.5.4. In de bestreden beslissing wordt vooreerst op goede gronden besloten dat uit verzoekers gedrag allerm minst een nood blijkt aan internationale bescherming gezien verzoeker a) sinds zijn vertrek uit Pakistan in 2010 drie keer is teruggegaan naar Pakistan; b) uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd na zijn arrestatie op de luchthaven; c) verzoeker heeft in België pas een verzoek om internationale bescherming ingediend nadat zijn beslissing tot terugdrijving betekend werd.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift dat hij valse verklaringen heeft afgelegd en legt uit dat het juist bij zijn derde terugkeer naar Pakistan was, dat hij problemen kreeg en daarmee een vrees voor vervolging.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker verklaard heeft dat hij over Belgische verblijfsdocumenten beschikte, wat inderdaad strookt met de werkelijkheid. Bij nazicht bleken deze Belgische documenten afgegeven te zijn op een foutieve grond, namelijk op basis van verzoekers vermeende Italiaanse nationaliteit. Verzoeker ontkende niet dat de vermelding van de Italiaanse nationaliteit op zijn Belgische verblijfsdocumenten foutief was (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13 maart 2023 (hierna: CGVS I), p. 5). Los van dit alles echter, dient te worden vastgesteld dat vaststaat dat verzoeker, sinds hij een verblijfsstatus in Italië ontving, drie maal is teruggekeerd naar Pakistan (CGVS I, p. 4-5) en dat hij in België pas een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend nadat hij vernam dat hij teruggedreven kon worden naar Pakistan (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud dd. 17 maart 2023 (hierna: CGVS II, p. 7).

Waar verzoeker opmerkt dat het juist tijdens zijn derde terugkeer is dat hij opnieuw problemen kreeg, wordt opgemerkt dat deze problemen niet geloofwaardig zijn, zoals hierna zal blijken.

2.3.5.5. Inzake verzoekers problemen met zijn familie wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Ten tweede slaagt u er niet in de problemen met uw familie aannemelijk te maken. Vooreerst geeft u aan problemen met uw familie te kennen omwille van uw verloving met een sjiitische vrouw (CGVS 2, p. 7). De problemen die u aanhaalt zijn echter niet van die aard dat u vervolging lijkt te vrezen. U spreekt over het feit dat uw familie uw verloofde niet accepteerde (CGVS 2, p. 7) en dat ze niet wilden dat u zou trouwen binnen de sjiitische gemeenschap (CGVS 2, p. 9). Uw oom (i.e., de man van uw tante) zou u op een bepaald moment bedreigd hebben met de woorden ‘het ding dat ik [sic] gedaan heb, je zal snel de gevolgen hiervan hebben’ (CGVS 2, p. 11) en uw zus ‘vond dit niet leuk’ en spreekt hierdoor niet meer met u (CGVS 2, p. 14). U geeft hierbij ook expliciet aan dat u van uw familie niet vreest dat ze u zullen doden. U zegt namelijk het volgende: ‘Het probleem is ook met mijn familie, natuurlijk, zij zijn niet tegen mijn leven, ze zijn tegen de verloving, maar van de taliban ben ik bang van mijn leven.’ (CGVS 2, p. 8-9).

U haalt hierbij dus geen problemen, bedreigingen of incidenten met uw familieleden aan die van die aard zijn dat u effectief vervolging zou moeten vrezen.

Hiermee samenhangend dient opgemerkt te worden dat u deze problemen met uw oom op een bepaald moment linkt aan een eerdere (afgesprongen) verloving met diens dochter die u geweigerd heeft (CGVS 2, p. 13). U verklaart dat u nog maar in de tiende graad zat en dat uw oom verspreidde dat u zou trouwen met zijn dochter, die toen net geboren was. Gezien het grote leeftijdsverschil wilde u niet met haar trouwen en u heeft deze verloving geweigerd toen u naar Italië getrokken bent in 2010 (CGVS 2, p. 13-14). Volgens uw verklaringen zou uw oom daarna 'onbeleefd gedrag' vertoond hebben ten opzichte van uw moeder, maar u specificeert dit niet nader en zegt enkel dat hij dit 'zeer slecht opnam' (CGVS 2, p. 14). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u sinds 2010 verschillende keren naar Pakistan terugkeerde en in 2022 ook in Mardan verbleef, waar uw oom ook woonde (CGVS 2, p. 12). Het lijkt er hier dus niet op dat deze afgesprongen verloving een zeer ernstig probleem voor u vormde, waardoor aan bovenstaande verklaring weinig waarde gehecht kan worden.

Bovendien wenst het CGVS hier nog op te merken dat uw huidige verloofde van het jaar 1978 is (zie map 'Documenten'), terwijl u van het jaar 1967 bent, hetgeen een leeftijdsverschil van 11 jaar inhoudt. Dit is niet zoveel minder dan het leeftijdsverschil dat u met uw voormalige verloofde kende, namelijk een leeftijdsverschil van 15 jaar uitgaande van het feit dat leerlingen 15 jaar zijn in de 10e graad. Er dient hierbij ook opgemerkt te worden dat u geen enkel document neerlegt dat uw verloving kan staven, noch documenten, noch foto's. U legt enkel een kopie van het paspoort van uw beweerde verloofde neer (CGVS 2, p. 13). U geeft aan dat jullie de verloving niet publiek wilden aankondigen en het daarom een zeer simpele verloving was waarvan u geen foto's had (CGVS 2, p. 13). Het is hierbij echter ook vreemd dat u geen enkele foto samen met uw verloofde indient. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd hiernaar gepeild en u gaf aan dat u foto's heeft samen met haar en dat u deze nog zou doorsturen naar het CGVS (CGVS 2, p. 13). Tot heden heeft het CGVS echter geen foto's van u en uw verloofde samen ontvangen. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twifelen aan uw verklaringen omtrent enerzijds deze afgesprongen verloving – en de beweerde problemen hieromtrent – en anderzijds uw huidige verloving en de beweerde problemen hieromtrent."

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat de problematiek met de familie en bij uitbreiding met de taliban in het verleden in Italië aanleiding gegeven heeft tot het verlenen van internationale bescherming aan verzoeker, zodat dit motief niet ernstig is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit de stukken van het administratief dossier niet zonder meer blijkt dat verzoeker in Italië een beschermingsstatus toegekend zou zijn. Uit zijn Italiaanse verblijfskaart (administratief dossier, stuk 6, Documenten, stuk 1, identiteitsdocumenten) geldig van 22 augustus 2012 tot 2 augustus 2013 blijkt dat deze werd toegekend om humanitaire redenen.

Wat er ook van zij, de Raad merkt op dat daarbij komt dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij in Italië desgevallend andere redenen vermeld heeft dan in België, waar hij problemen met zijn familie en met de taliban aanvoerde: *"Op basis van welke problemen heeft u daar bescherming gekregen? Toen waren er problemen in Pakistan door de taliban. Er waren veel taliban toen en ik had toen een muziekwinkel in Mardan. Een Europees meisje kwam op bezoek en ik ging met haar naar Swat en daardoor kreeg ik problemen met de taliban. Ik praat over 2008 en 2009, toen waren de taliban in macht in Swat regio, ik nam Europees meisje mee voor toerisme naar Swat en daardoor had ik een probleem"* (CGVS II, p.7). Dit wordt ook als dusdanig vermeld in de bestreden beslissing: *"Ter volledigheid wenst het CGVS hier ook nog te wijzen op de eerdere problemen waarvoor u initieel Pakistan heeft ontvlucht in 2010. U gaf aan dat u problemen kende met de taliban omdat u een muziekwinkel had in Mardan en een Europees meisje rondleidde in Swat (CGVS 2, p. 7). Gezien u echter sinds 2010 driemaal bent teruggekeerd naar Pakistan (CGVS 1, p. 4), de laatste keer gedurende drieënhalve maand én deels naar uw eigen regio in Mardan (CGVS 2, p. 5) – kan geconcludeerd worden dat u geen actuele vrees of problemen meer kent hieromtrent."*

Verzoekers huidige problematiek betreft het feit dat hij zich als soenniet verloofd heeft met een sjiiitische dame en dat zijn familie en de taliban daartegen gekant zouden zijn (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 7-9). Verzoekers kritiek mist dus feitelijke grondslag. Voor het overige laat verzoeker de hierboven weergegeven motieven ongemoeid.

2.3.5.6. Inzake verzoekers problemen met de taliban wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Ten derde lijken ook uw problemen met de imam – en bijgevolg ook de taliban – weinig om het lijf te hebben. Vooreerst geeft u aan dat de imam problemen maakte omwille van uw verloving met een sjiitisch meisje, dat hij in de moskee verkondigde dat u verloofd bent met een ongelovig meisje en dat hij banden had met de taliban (CGVS 2, p. 7-9). U verklaart dat de informatie omtrent uw verloving door diens toedoen verspreid werd over de hele gemeenschap en dat dit vrij bedreigend was (CGVS 2, p. 10). Als er u gevraagd wordt wat u hiermee bedoelt, geeft u aan dat de taliban niet houdt van de sjiitische gemeenschap en dat ze u omwille van die reden elk moment zouden kunnen ontvoeren of doden (CGVS 2, p. 11). Er werd u expliciet de vraag gesteld of u behalve deze verklaring van de imam in de moskee - nog andere problemen kende en hierop antwoordde u dat u geen directe bedreiging of brief heeft gekregen (CGVS 2, p. 11). U verklaart ook dat enkel uw oom u persoonlijk bedreigd heeft (cfr. supra) en dat u dus nooit persoonlijk bedreigd werd door de imam of de taliban (CGVS 2, p. 11; cfr. supra). Hierbij wenst het CGVS op te merken dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Eerder in uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u namelijk dat de imam u persoonlijk aansprak. U verklaarde namelijk het volgende: ‘En de imam van de moskee zei tegen mij ‘S. A., je hebt een fout iets gedaan want sjiisme is apostrophy, ongelovigen, wat je deed is fout’ (CGVS 2, p. 7). Dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u verklaart dat er in Mardan veel taliban aanwezig zijn en dat ze overal in de regio verspreid zijn en dat zelfs Karachi niet veilig was voor u omwille van de taliban (CGVS 2, p. 8-9). Hierbij wenst het CGVS twee opmerkingen te maken. Enerzijds geeft u aan dat uw verloofde (en haar familie) geen problemen kent in Pakistan, veilig is en nog steeds haar werk als leerkracht uitvoert (CGVS 2, p. 10). Indien de taliban op de hoogte zou zijn van deze verloving, hier sterk tegen gekant waren én een dermate significante aanwezigheid kenden in uw regio dat u zelfs in Karachi niet veilig was, zou verwacht kunnen worden dat uw verloofde zelf ook problemen zou kennen met de taliban. U verklaart dit door aan te geven dat enkel haar dichte familie van deze verloving op de hoogte is en dat ze anders ook problemen zou hebben met haar paternale oom (CGVS 2, p. 10, 15), maar gezien uw oom uw verloving verkondigde aan de imam met banden met de taliban, kan ervan uitgegaan worden dat de taliban ook wel de naam van uw verloofde zou kennen. Dat uw verloofde probleemloos in Pakistan kan blijven leven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder. Anderzijds geeft u later tijdens het interview aan dat u niet in Karachi woonde en dus niet veel weet over de aanwezigheid van de taliban daar, hetgeen uw eerdere verklaring omtrent uw veiligheid in Karachi ondermijnt (CGVS 2, p. 10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het heel vreemd is dat u zo weinig zou weten over de veiligheidssituatie in Karachi en de aanwezigheid van de taliban daar, gezien uw verloofde in Karachi woont. Aangezien u aangeeft problemen met de taliban te kennen omwille van deze verloving, zou wel verwacht kunnen worden dat u dit met uw verloofde zou bespreken en haar ook zou vragen naar de veiligheidssituatie van haar woonplaats. Zeker gezien u in de periode dat u in Pakistan was regelmatig in Karachi verbleef, waardoor de veiligheidssituatie ook zeer pertinent voor u was (CGVS 2, p. 5, 11). Dat u hier zo weinig over weet te vertellen doet verdere vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker het motief dat zijn problemen met de imam en bijgevolg ook de taliban weinig om het lijf lijken te hebben en waarom dit is, in het geheel niet betwist. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij dit motief.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat “de beoordeling dat verzoekende partij veilig in Karachi met haar aanstaande echtgenote zou kunnen (verblijven) gaat evenwel niet op omdat uit de vaststelling dat de verloofde als sjiit en haar familie als homogeen sjiit wel relatief veilig in Karachi kunnen wonen (niet blijkt) dat een gemengd soenniet en sjiit koppel dit evenzeer zou kunnen doen”. De Raad leest echter niet in de bestreden beslissing dat gesuggereerd wordt dat verzoeker samen met zijn verloofde veilig in Karachi zou kunnen verblijven. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het feit dat verzoekers verloofde geen problemen kent in Pakistan en er veilig is, afbreuk doet aan verzoekers verklaringen dat de taliban op de hoogte zou zijn van deze verloving, omdat in dat geval immers verwacht zou kunnen worden dat verzoekers verloofde zelf ook problemen zou kennen met de taliban. Verzoeker uit geen kritiek op deze redenering in de bestreden beslissing. Verzoeker betwist evenmin dat zijn verklaring dat hij niet in Karachi woonde en dus niet veel weet over de aanwezigheid van de taliban daar, zijn eerdere verklaring omtrent zijn veiligheid in Karachi ondermijnt en hij betwist evenmin dat het vreemd is dat hij zo weinig zou weten over de veiligheidssituatie in Karachi en de aanwezigheid van de taliban daar, gezien zijn verloofde in Karachi woont.

Waar verzoeker aanvoert dat er een “intern vluchtalternatief” gesuggereerd wordt “in Karachi” en hij hiervoor verwijst naar p. 3 van de bestreden beslissing, wat voormeld motief zou betreffen, stelt de Raad vast dat noch in voormelde motieven, noch elders in de bestreden beslissing te lezen staat dat Karachi,

wordt gesuggereerd als intern vestigingsalternatief. Verzoekers kritiek in dit verband is bijgevolg niet ter zake dienend.

2.3.5.7. In de bestreden beslissing wordt vervolgd dat verzoeker geen beroep heeft gedaan op de Pakistaanse autoriteiten om bescherming te verkrijgen met betrekking tot zijn beweerde problemen:

“Ten vierde dient opgemerkt te worden dat u geen enkele moeite heeft gedaan om bescherming te verkrijgen van de Pakistaanse autoriteiten met betrekking tot uw beweerde problemen. Op de vraag of u na het krijgen van de bedreiging van uw oom hulp of bescherming heeft gevraagd aan de autoriteiten, antwoordt u dat u geen bescherming aan de autoriteiten kon vragen omdat er dan nog meer gevaar voor uw leven zou zijn. U geeft aan dat de politie corrupt is en dat ze u zouden vragen om geld als ze zouden weten dat u van Europa kwam (CGVS 2, p. 12), wat nochtans niet zo mogen opwegen tegen een vrees voor uw leven. Nochtans Trouwens wist u de Pakistaanse autoriteiten wel te vinden op het moment dat u een vernieuwing van uw Pakistaans paspoort wilde aanvragen vanuit België; op dat moment is het kennelijk geen probleem dat men u geld kan vragen (CGVS 2, p. 4). Op de vraag of u op een andere manier hulp heeft gezocht, antwoordt u: ‘niemand kan je helpen tegen de taliban’ (CGVS 2, p. 12). U heeft dus geen advocaat of andere organisatie gecontacteerd om u te helpen. Bovenstaande verklaring omtrent de politie is dus slechts een blote bewering die u op geen enkele manier weet te staven aangezien u nooit heeft geprobeerd om hulp te vragen aan de autoriteiten. U heeft hierbij niet aannemelijk gemaakt dat u omtrent deze problemen geen beroep zou kunnen doen op een bescherming van de Pakistaanse autoriteiten en dat de Pakistaanse overheid u een redelijke bescherming zou ontzeggen.”

Verzoeker laat dit motief ongemoeid, zodat de Raad zich erbij aansluit.

2.3.5.8. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing vermeld dat verzoeker geen relevante elementen heeft aangehaald waarom hij zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen om aan zijn problemen te ontkomen. In dit verband wordt geen concreet vestigingsalternatief voorgesteld. De Raad stelt vast dat dit motief overtuigend is, gezien in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat verzoeker in Pakistan geen vervolging dient te vrezen van zijn familie noch van de taliban. Kritiek op overtuigende motieven doet geen afbreuk aan de overige terechte motieven van de bestreden beslissing en kan niet tot de vernietiging ervan leiden.

2.3.5.9. In de bestreden beslissing wordt ten slotte gesteld:

“Ten slotte wenst het CGVS nog in te gaan op uw opmerkingen omtrent uw lang verblijf in Europa. U geeft u aan dat uw mentaliteit veranderd is en dat u in een sociaal systeem geleefd heeft en daarom niet terug kan naar Pakistan waar iedereen gevechten en redenen zoekt om anderen pijn te doen (CGVS 2, p. 14-15). U geeft aan dat u veel voorbeelden kent van mensen die wilden terugkeren naar Pakistan na een leven in Europa, maar dat die allemaal na 2 of 3 maanden weer vertrokken zijn omdat ze daar niet lang kunnen blijven (CGVS 2, p. 15). U geeft hierbij niet aan dat mensen die vanuit het buitenland komen vervolgd worden waardoor hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. Gezien u tot 40-jarige leeftijd in Pakistan gewoond heeft, kan verondersteld worden dat u zich wel opnieuw zou kunnen aanpassen aan de in Pakistan vigerende wetten, regels en gebruiken.”

Verzoeker laat dit motief ongemoeid zodat de Raad zich erbij aansluit.

2.3.5.10. Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij in de loop van de procedure heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

De opmerking in het verzoekschrift dat deze documenten wel degelijk de appreciatie van de verwerende partij kunnen ombuigen, zonder enige verdere concretisering, doet hieraan geen afbreuk.

2.3.5.11. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.12. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Gelet op het gegeven dat verzoekers vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Verder blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie dat er in Pakistan sprake zou zijn van een precare socio-economische en humanitaire situatie die grotendeels wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat verzoeker bij terugkeer naar Pakistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting als gevolg van een opzettelijk handelen of nalaten van een actor.

2.3.6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat de veiligheidssituatie in Pakistan verslechterd is en als stuk 3 bij het verzoekschrift voegt hij de weblink toe naar de "COI Focus Pakistan: Security situation" van 28 februari 2023.

Bij zijn aanvullende nota van 6 april 2023 voegt de commissaris-generaal eveneens deze COI Focus van 28 februari 2023 toe en actualiseert hij als volgt hetgeen gesteld werd in de bestreden beslissing:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit.

Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber,

Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal gewelddadigheden gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord-Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten.

Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geviséerd worden. In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander licht stellen. De informatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt (stuk 3) betreft immers dezelfde COI Focus als deze

die wordt gebruikt in de aanvullende nota van de verwerende partij. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.3. Aldus toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door een medewerker van het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Urdu machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET